

Prima instanță: S. Daguța.
Instanța de apel: D. Manole, S. Arnăut, E. Fistican.

dosarul nr. 2ra-983/16

ÎNCHEIERE

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi
Tatiana Vieru
Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către recurenții Vilorie și Petru Ionescu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Băncii Comerciale „Victoriabank” Societatea pe Acțiuni împotriva lui Vilorie și Petru Ionescu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Petru Ionescu, și a fost menținută hotărârea judecătorești Ciocana, municipiul Chișinău din 22 decembrie 2014,

c o n s t a t ă

La 09 octombrie 2014, reclamantul B.C. „Victoriabank” S.A. a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vilorie și Petru Ionescu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, în baza contractului de credit nr. 158 din 18 iunie 2008, reclamantul B.C. „Victoriabank” S.A. a acordat pârâtului, Vilorie Ionescu, un credit în sumă de 600 000 lei, cu termen final de rambursare la 18 iunie 2023.

Menționează reclamantul că, la 18 iunie 2008 a fost încheiat între reclamant și pârâtul Petru Ionescu un contract de fidejusiune, nr. 158-A, prin care ultimul s-a obligat să răspundă solidar cu pârâtul Vilorie Ionescu pentru executarea obligațiilor

stipulate în contractul de credit nr. 158 din 18 iunie 2008.

Afirmă reclamantul că, suma maximă a obligațiilor pentru care pârâțul Petru Ionescu în calitate de fidejutor s-a obligat să răspundă solidar cu Vilorie Ionescu, conform contractului de fidejusiune este suma de 652 000 lei.

Specifică reclamantul că, în scopul asigurării rambursării în termen a creditului acordat, plății dobânzilor și a altor plăți aferente, între reclamant și pârâțul Petru Ionescu, a fost încheiat contractul de ipotecă nr. 1105 din 18 iunie 2008, fiind grevat cu ipotecă bunul imobil – apartamentul nr. 102, situat pe str. Mircea cel Bătrân, 58, mun. Chișinău, fiind evaluat la suma de 630 000 lei.

Indică reclamantul că, pârâțul Vilorie Ionescu nu și-a onorat obligațiile contractuale cu privire la rambursarea creditului primit și nu a achitat dobânzile calculate pentru utilizarea creditului respectiv.

Astfel, reclamantul, a inițiat procedura de exercitare a dreptului de ipotecă. Bunul imobil ipotecat a fost vândut la prețul de 750 000 lei, suma obținută însă, nu a fost suficientă pentru executarea obligației rezultate din neonorarea obligațiilor contractuale.

Ulterior, la 30 septembrie 2014, datoria pârâților conform contractului de credit a constituit suma de 5948 lei și 32 bani cu titlu de comision, suma de 505 938 lei și 15 bani cu titlu de dobândă contractuală, și suma de 25 855 lei și 35 bani cu titlu de penalitate.

Invocă reclamantul că, de nenumărate ori a notificat pârâții despre necesitatea achitării datoriei existente, însă notificările au rămas fără răspuns.

Cere reclamantul, B.C. „Victoriabank” S.A., încasarea din contul lui Vilorie și Petru Ionescu, în mod solidar, a sumei în mărime de 505 938 lei și 15 bani cu titlu de dobândă contractuală, suma în mărime de 5948 lei și 32 bani cu titlu de comision, suma în mărime de 25 855 lei și 35 bani cu titlu de penalitate și cheltuielile de judecată în mărime de 16 132 lei.

Prin hotărârea judecătoreiei Ciocana, mun. Chișinău din 22 decembrie 2014, acțiunea a fost admisă parțial. S-a dispus încasarea din contul lui Vilorie și Petru Ionescu în beneficiul reclamantului B.C. „Victoriabank” S.A., în mod solidar, a sumei în mărime de 505 938 lei și 15 bani cu titlu de dobândă contractuală, suma în mărime de 5948 lei și 32 bani cu titlu de comision, suma în mărime de 15 356 lei și 59 bani cu titlu de cheltuieli de judecată, în total s-a dispus încasarea sumei în mărime de 527 243 lei și 06 bani. În rest acțiunea a fost respinsă ca tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2015, a fost respins apelul declarat de către Petru Ionescu, și a fost menținută hotărârea judecătoreiei Ciocana, mun. Chișinău din 22 decembrie 2014.

La 26 februarie 2016, recurentul Vilorie Ionescu, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cerând admiterea recursului,

casarea hotărârilor judecătorești și trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond.

La 29 februarie 2016, recurentul Petru Ionescu, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cerând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii ca fiind tardivă.

În motivarea recursurilor, recurenții au indicat că nu sunt de acord cu decizia instanței de apel și nici cu hotărârea primei instanțe, deoarece acestea ar fi fost emise cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Mai mult ca atât, consideră recurenții că ambele instanțe de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și eronat ar fi interpretat-o.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de către recurenții Vilorie și Petru Ionescu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or, recurenții nu au invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, dar au formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursurilor nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel și prima instanță, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai

asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către recurenții Vilorie și Petru Ionescu, ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursurile recurenților Vilorie și Petru Ionescu, se consideră inadmisibile.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală